

[Svend Jørgensen.]

teret, det må måske endda undskyldes; men hvordan skal det blive anderledes, når selv medlemmer af det høje ting påstår sligt og taler om forargelige fidusmetoder overfor de gamle og invaliderne og kalder det forslag, som 5 partier nu er blevet enige om, for et usselt forslag og et makværk og synes, det er sjofelt. Jeg skal sige det ærede medlem, hvad der er sjofelt. Det er sjofelt, at man mod bedre vidende udtaler sig offentligt på denne måde, og det er sjofelt, at man til sit blad vil skrive eller vil lade sit blad skrive en sådan artikel som den, der i går stod i „Land og Folk“.

Må jeg iøvrigt sige til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, at når hun bebrejder os i udvalget, at vi skulle have 1½ måneds betænkningstid, inden vi kunne afgive betænkning, at det er for lang en ventetid, og at rentemodtagerne måtte vende med utålmodighed, er der jo ingen bund i hele denne kritik. Vi har søgt at beregne dette tillæg så retfærdigt som muligt og måtte derfor også have vore oplysninger. Jeg kan forsikre det ærede medlem om, at det er ikke alene de 4 møder, der er holdt i hele udvalget, det drejer sig om. Der er holdt utallige møder i et underudvalg med ordførerne, og man har drøftet på alle mulige måder, hvorledes man bedst kunne fordele dette eengangstillæg, bedst kunne ordne denne lov. Derfor føler jeg mig i alt fald krænket, når det ærede medlem nu taler om, at resultatet er blevet en elendig studehandel og et råddent kompromis, og taler om, at nu vil man kun yde et eengangstillæg på 70 pct., og at det er gnieragtigt. Så spørger det ærede medlem med indignation i stemmen, hvor meget vi har sparet på denne ordning. Det skal jeg oplyse det ærede medlem om — det ærede medlem ved forøvrigt meget godt, hvordan det hænger sammen, men vil ikke indrømme det —: der er ikke sparet noget som helst på denne ordning. Det er oplyst såvel af de andre ordførere som nu af mig, at der skulle ydes 22,1 mill. kr. for at skaffe fuld dækning for prisstigningen. Der bliver givet 23,8 mill. kr. Ca. 65 pct. af grundrenten ville være tilstrækkeligt til at dække; vi giver 70 pct. Alligevel tvivler det ærede medlem om udvalgets evner til at regne. Det ærede medlem kan formodentlig heller ikke regne. I det første forslag, som fremsattes af det ærede medlem og partifæller, foreslås der et eengangstillæg på en måneds rente. Nu stod det ærede medlem her og klarlagde med vanlig veltalenhed, at der skulle mindst 1½ måneds rente til at dække. Hvorfor

i alverden kommer det ærede medlem så med sit underændringsforslag på 100 pct.? Hvis der skulle være nogen som helst logik i det ærede medlems tal, skulle underændringsforslaget lyde på 150 pct. Hvorfor denne beskedenhed? Det er ellers ikke en dyd, der plejer at plage det ærede medlem.

Så siger det ærede medlem til sidst med henblik på forhandlingerne i folkeforsikringskommissionen, at rentemodtagerne skal ikke vente sig noget af denne kommission. Ja, det ærede medlem er jo selv medlem af kommissionen og ved, hvordan forhandlingerne er forløbet. Forøvrigt tror jeg nok, at det var det ærede medlem, der i det sidste kommissionsmøde — man plejer jo ellers ikke at referere derfra — hævdede, at man skulle ikke omtale folkeforsikringskommissionen og dens arbejde ved behandlingen af et lovforslag i folketingsalen, men da hun nu selv har givet bolden op, må jeg også svare. Det ærede medlem ved jo udmærket godt, at vi meget, meget stærkt nærmer os afslutningen, og at der vil blive et positivt resultat af disse forhandlinger. Der er ingen som helst grund til at sige, at rentemodtagerne ikke skal vente sig noget af folkeforsikringskommissionen og af det resultat, den vil komme til. Forøvrigt må jeg rette en misforståelse hos det ærede medlem. Jeg tænker, det var veltalenheden, der rev hende med og fik hende til at sige noget, som hun ikke kan vedstå. Kommissionen og medicinen har ikke noget som helst med hinanden at gøre. Det ærede medlem omtalte, at kommissionen overhovedet ikke vil være med til at give de pågældende medicin (*Ragnhild Andersen*: Det har jeg ikke sagt, det er en misforståelse!). Det må visenere undersøge i det stenografiske referat. Jeg skulle tage meget fejl, om ikke det ærede medlem udtalte sig således.

Jeg skal sluttelig anbefale at stemme for lovforslaget, som det vil komme til at se ud med udvalgets ændringsforslag, og stemme imod de kommunistiske underændringsforslag.

Evald Christensen: Jeg vil gerne sige, at principielt gælder også nu mine udtalelser ved første behandling af denne sag, og det bliver jo heller ikke anderledes i fremtiden. Der er i virkeligheden ikke anden vej ud af vanskelighederne end den, der er anvist af retsforbundet, men jeg er gået med til — og det er min gruppe også — at nå det bedst mulige, vi kunne komme til i det udvalg, der nu har været nedsat — det, der i øjeblikket var det bedst mulige for de gamle og invaliderne —, og vi mener ikke, de får